

Věc T-279/03

Galileo International Technology LLC a další

v.

Komise Evropských společenství

„Žaloba na náhradu škody – Mimosmluvní odpovědnost Společenství – Projekt globálního systému družicové radionavigace Společenství (Galileo) – Škoda, které se dovolávají majitelky ochranných známek a obchodních jmen obsahujících výraz ‚Galileo‘ – Odpovědnost Společenství v případě neexistence protiprávního jednání jeho institucí – Neobvyklá a zvláštní škoda“

Rozsudek Soudu (druhého rozšířeného senátu) ze dne 10. května 2006 . . . II - 1296

Shrnutí rozsudku

1. *Řízení – Návrh na zahájení řízení – Formální požadavky*
(Statut Soudního dvora, čl. 21 první pododstavec a čl. 53 první pododstavec; jednací řád Soudu, čl. 44 odst. 1)

2. *Žaloba na náhradu škody – Pravomoc soudu Společenství*
(Článek 235 ES a čl. 288 druhý pododstavec ES)
3. *Ochranná známka Společenství – Sbližování právních předpisů – Ochranné známky – Výklad nařízení č. 40/94 a směrnice 89/104 – Právo majitele ochranné známky bránit protiprávnímu užívání své ochranné známky – Označení totožné nebo podobné s ochrannou známkou*
[Nařízení Rady č. 40/94, čl. 9 odst. 1 písm. b); směrnice Rady 89/104, čl. 5 odst. 1 písm. b)]
4. *Mimosmluvní odpovědnost – Užívání označení orgánem Společenství k označení projektu*
(Článek 288 druhý pododstavec ES)
5. *Mimosmluvní odpovědnost – Podmínky*
[Článek 288 druhý pododstavec ES; nařízení Rady č. 40/94, čl. 9 odst. 1 písm. b); směrnice Rady 89/104, čl. 5 odst. 1 písm. b)]

1. Na základě čl. 21 prvního pododstavce a čl. 53 prvního pododstavce statutu Soudního dvora a čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudu musí žaloba obsahovat předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů. Tyto údaje musí být dostatečně jasné pro to, aby umožnily žalovanému připravit svou obranu a Soudu rozhodnout o žalobě.

neposkytla upřesnění o vnitrostátních právních úpravách, jejichž porušení je tvrzeno. Odkaz na čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice musí být totiž považován za dostatečně jasný a přesný, jelikož toto ustanovení provádí harmonizaci pravidel o právech z ochranné známky, definuje výlučné právo, které mají majitelé ochranných známek ve Společenství, a není zpochybněno, že bylo provedeno do vnitrostátního práva v členských státech, v nichž jsou dovolávané ochranné známky zapsány.

Pokud jde o žalobu na náhradu škod údajně způsobených orgánem Společenství, žalobní důvody vycházející z porušení práv vyplývajících z národních ochranných známek zapsaných v členských státech Společenství, tak jak jsou definována v čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice 89/104 o ochranných známkách, nemohou být prohlášeny za nepřijatelné z toho důvodu, že žalobkyně

Naproti tomu jelikož se čl. 5 odst. 2 a 5 směrnice omezuje na to, že umožňuje členským státům stanovit zvýšenou

ochranu ochranných známek majících dobré jméno, žalobní důvod vycházející z porušení tohoto ustanovení musí být prohlášen za nepřipustný, když v žalobě neexistují údaje týkající se dobrého jména dotčených ochranných známek a způsobů ochrany přiznané tou či onou relevantní vnitrostátní právní úpravou.

s těmito zásadami, naturální náhrady, případně formou příkazu jednat nebo se jednání zdržet.

Kromě toho pokud jde o ochranné známky zapsané ve třetích zemích, odkaz na směrnici nemůže zhojit nedostatek přesnosti, pokud jde o povahu a rozsah práv z ochranné známky údajně přiznaných dotčenými právními předpisy platnými mimo Společenství.

(viz body 36, 40–42, 44–45)

2. Z čl. 288 druhého pododstavce ES a článku 235 ES vyplývá, že soud Společenství má pravomoc ukládat Společenství jakoukoli formu náhrady, která je v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států v oblasti mimosmluvní odpovědnosti, včetně, jeví-li se jako slučitelná

V tomto ohledu jednotná ochrana přiznaná majiteli národní ochranné známky v souladu s čl. 5 odst. 1 směrnice 89/104 o ochranných známkách, podle něhož taková ochranná známka opravňuje svého majitele „zakázat všem třetím osobám“ její užívání, patří mezi obecné zásady společné právním řádům členských států ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES. V oblasti ochranných známek je totiž cílem směrnice 89/104 to, aby zapsané národní ochranné známky požívaly ve všech členských státech jednotnou ochranu, a její čl. 5 odst. 1 provádí harmonizaci pravidel o právech z ochranné známky ve Společenství. Navíc nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství, které je na základě čl. 249 druhého pododstavce ES závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech, ve svém čl. 98 odst. 1 stanoví, že zjistí-li soudy pro ochranné známky Společenství, že žalovaný porušil ochrannou známku Společenství nebo že její porušení ze strany žalovaného hrozí, vydají příkaz, „který mu zakazuje pokračovat v jednání“, a přijmou příslušná opatření k zajištění dodržování tohoto zákazu.

Ačkoli je pravda, že jednotná ochrana majitele ochranné známky je v členských státech provedena procesní možností příslušných vnitrostátních soudů vydávat rozsudky zakazující žalovanému zasahovat do dovolávaného práva z ochranné známky, Společenství nemůže být ze zásady vyňato z odpovídajícího procesního opatření ze strany soudu Společenství, jelikož tento soud má výlučnou pravomoc rozhodovat o žalobách na náhradu škody přičitatelné Společenství.

tudíž porušit zmíněná ustanovení pouze tehdy, pokud je prokázáno, že toto užívání sloužilo k označení výrobků nebo služeb podobných nebo totožných s výrobky a službami označenými dovolávanými ochrannými známkami, a pokud k užívání dochází v kontextu obchodní činnosti směřující k hospodářskému zvýhodnění.

(viz body 105–106, 111, 114)

(viz body 63–67)

3. Ustanovení čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice 89/104 o ochranných známkách a čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství podřizují ochranu majitele ochranné známky zaprvé existenci nebezpečí záměny způsobeného zejména totožností nebo podobností výrobků nebo služeb označených dotčenou ochrannou známkou nebo označením a zadruhé tomu, aby užívání dotčeného označení třetí osobou mohlo být kvalifikováno jako „užívání v obchodním styku“.

4. Pouze akty nebo jednání přičitatelné orgánu nebo instituci Společenství mohou vést k založení mimosmluvní odpovědnosti Společenství. Tvrzená škoda musí totiž vyplývat dostatečně přímým způsobem z vytýkaného jednání, to znamená, že toto jednání musí být určující příčinou škody. Společenství naopak nepřísluší nahrazovat všechny, dokonce i vzdálené škodlivé následky jednání jeho institucí.

Užívání označení orgánem Společenství k označení projektu Společenství může

Pokud jde o užívání označení, které bylo použito orgánem k označení projektu Společenství, soukromými podniky zúčastněnými na zmíněném projektu ve vztahu s jejich hospodářskými činnostmi, nemůže být založena odpovědnost Společenství vzhledem k tomu, že toto užívání spočívá na volbě, kterou tyto podniky učinily svobodně. Jelikož se má totiž za to, že podniky znají právo Společenství a právo ochranných zná-

mek, zdá se správné domnívat se, že musí být odpovědný za své tržní jednání s ohledem na relevantní právní předpisy. Z toho vyplývá, že taková volba musí být považována za přímou a určující příčinu tvrzené škody, jelikož případné přispění Komise k této škodě je příliš vzdálené pro to, aby odpovědnost dotčených podniků mohla být přenesena na Komisi.

(viz body 129–130, 132, 134–135)

5. Mimosmluvní odpovědnost Společenství může být založena v případě škody způsobené jednáním orgánů Společenství, jehož protiprávní povaha není prokázána, pokud jsou současně splněny podmínky týkající se skutečné existence škody, příčinné souvislosti mezi touto škodou a jednáním orgánů Společenství, jakož i neobvyklé a zvláštní povahy dotčené škody. Pokud jde o škody, které

mohou hospodářským subjektům vzniknout činnostmi orgánů Společenství, škoda je neobvyklá, pokud překračuje meze hospodářských rizik vlastních činnostem v dotčeném odvětví.

V tomto ohledu škodu, která byla způsobena užíváním určitého výrazu orgánem Společenství k označení projektu, nelze považovat za škodu překračující meze rizik vlastních užívání téhož výrazu jakožto ochranné známky, jelikož na základě charakteristik zvoleného výrazu se majitel ochranné známky dobrovolně vystavil nebezpečí, že někdo jiný bude moci legálně, tedy aniž by zasáhl do jeho práv z ochranné známky, označovat tímtéž jménem takový projekt.

(viz body 147–150)